

จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี

The Ethical Teaching of Nursing Instructors in Perception of Student Nurses, Ratchathani University

ภาวิณี ศรีสันต์¹

Pawinee Srison¹

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อศึกษาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลในปีการศึกษา 2560 จำนวน 240 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและแบบสอบถามจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x}=3.91$, $SD=0.65$) โดยจริยธรรมการสอนในทุกด้านอยู่ในระดับดี เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ย คือ 1) ด้านการบอกความจริง ($\bar{x}=4.10$, $SD=.70$) 2) ด้านการเคารพเอกลักษณ์ ($\bar{x}=3.98$, $SD=.76$) 3) ด้านการทำประโยชน์ ($\bar{x}=3.91$, $SD=.63$) 4) ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{x}=3.90$, $SD=.78$) 5) ด้านความยุติธรรม ($\bar{x}=3.83$, $SD=.87$) และ 6) ด้านการไม่ทำอันตราย ($\bar{x}=3.74$, $SD=.83$)

ผลการศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ควรดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการไม่ทำอันตราย

คำสำคัญ: จริยธรรมการสอน, อาจารย์พยาบาล, การรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล

Abstract

The purpose of this descriptive study was to examine ethical teaching of nursing instructors in perception of student nurses, Ratchathani University. The subjects were 240 student nurses in 2017 academic year, recruited by simple random sampling. Research instruments consisted of the demographic data

¹ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี (Faculty of Nursing, Ratchathani University)

pawinee3123@hotmail.com, 045-319900

questionnaire, The ethical teaching of nursing instructors in perception of student nurses questionnaire, The coefficients of reliability of the instrument was .92. Data were analyzed by descriptive statistics.

The results revealed that the mean score of overall ethical teachings was at a good level ($\bar{x} = 3.91$, $SD = .65$). The mean score of all aspects of ethical teachings were at a good level for the six components; 1) truth telling ($\bar{x} = 4.10$, $SD = .70$), 2) respect for autonomy ($\bar{x} = 3.98$, $SD = .76$), 3) beneficence ($\bar{x} = 3.91$, $SD = .63$), 4) fidelity ($\bar{x} = 3.90$, $SD = .78$), 5) justice ($\bar{x} = 3.83$, $SD = .87$) and 6) non-maleficence ($\bar{x} = 3.74$, $SD = .83$).

The results of this study can suggest that faculty of nursing, Ratchathani University should continuous enhancing and developing ethical teaching of nursing instructors, especially non-maleficence.

Keywords: Ethical teaching, Nursing instructors, Perception of student nurses

บทนำ

คุณธรรมจริยธรรม เป็นหนึ่งในมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดว่าบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตร์ประการหนึ่ง คือ “ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความสามารถจัดการกับปัญหาจริยธรรมในการดำรงชีพ และในการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาล” จากข้อกำหนดดังกล่าว สถาบันการศึกษาพยาบาล จึงต้องจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรม และนำเนื้อหาไปบูรณาการกับรายวิชาการพยาบาลทั้งทฤษฎี และภาคปฏิบัติตลอดหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถปฏิบัติการพยาบาลโดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้ใช้บริการ ภายใต้กฎหมายและจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ

จริยธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประกอบวิชาชีพการพยาบาล เห็นได้จากการที่สภาการพยาบาลกำหนดไว้ในสมรรถนะหลักของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้ความสำคัญเป็นประการแรกว่าพยาบาลจะต้องปฏิบัติการพยาบาลที่แสดงออกถึงความเมตตา กรุณา คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการบนพื้นฐานของจรรยาบรรณวิชาชีพ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการพยาบาลของตน รวมทั้ง วิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาล ตัดสินใจเชิงจริยธรรมและดำเนินการได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางจริยธรรมและกฎหมายที่ไม่ซับซ้อน (สภาการพยาบาล, 2553) และกำหนดให้ทุกสถาบันการศึกษาบรรจุเนื้อหาจริยธรรมใน

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับการการบ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้ผู้ใช้บริการและสังคมมั่นใจว่าจะได้รับการพยาบาลที่มีคุณภาพจากผู้ประกอบวิชาชีพที่มีจริยธรรม (มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์, 2560)

จากสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าของเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีด้านการรักษา ประชาชนมีความต้องการด้านสุขภาพที่มากขึ้น และมีภาวะสุขภาพที่ซับซ้อน พยาบาลทุกคนจึงต้องเผชิญกับประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรมโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประเด็นเหล่านี้นับวันจะเพิ่มความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมของพยาบาลให้มีความรู้ทักษะการตัดสินใจเมื่อต้องเผชิญกับประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรม โดยการเตรียมความพร้อมดังกล่าวจะต้องเริ่มตั้งแต่การเป็นนักศึกษาพยาบาล ดังนั้นสถาบันการศึกษาพยาบาลจึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตพยาบาลมีองค์ความรู้ด้านจริยศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และเมื่อนักศึกษาเข้าสู่วิชาชีพการพยาบาล ก็จะสามารถเผชิญกับประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อรัญญา เขาวลิตและทัศนีย์ นະแส, 2559) การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมผ่านสถาบันการศึกษาเป็นแนวทางที่ส่งผลต่อคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษามากที่สุดและให้ผลดีที่สุด เนื่องจากสถาบันการศึกษาจะใกล้ชิดกับนักศึกษา (รุ่งนภา ตั้งจิตรเจริญกุล, วิชุดา กิจธรรม, สุริพร อนุศาสนนันท์, พิกุล เอกวางกูร และจันทร์เพ็ญ ตั้งจิตรเจริญกุล, 2560) ซึ่งการรับรู้และปลูกฝังจากการศึกษาวิชาชีพพยาบาล การเสริมสร้างพฤติกรรมจริยธรรมในระหว่างการศึกษา การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ตัวอย่างของพฤติกรรมจริยธรรมของอาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการรับรู้และการปลูกฝังพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาทั้งทางบวกและทางลบ (สภาการพยาบาล, 2551)

อาจารย์พยาบาล เป็นบุคลากรทางสุขภาพที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยโดยตรง เพราะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการผลิตพยาบาลที่ดี และเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เจตคติและการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษา ดังนั้น อาจารย์พยาบาลจึงต้องยึดมั่นและปฏิบัติการสอนอย่างมีจริยธรรมโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนและการเป็นต้นแบบที่ดีเพื่อการพัฒนาจริยธรรมของผู้เรียน จริยธรรมในการสอนจึงมีความสำคัญอย่างมากในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และสถาบันการศึกษาพยาบาลจะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมจริยธรรมการสอนให้กับอาจารย์ (อรัญญา เขาวลิตและทัศนีย์ นະแส, 2559) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลต่อผู้ป่วย แต่การศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมการสอนของอาจารย์ยังมีน้อย และจากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยพบว่า อาจารย์พยาบาลมีพฤติกรรมจริยธรรมการสอนที่หลากหลาย ที่ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกได้ทั้งในทางบวกและทางลบ และพฤติกรรมดังกล่าวยังเป็นแบบอย่างที่นักศึกษายพยายามลอกเลียนแบบ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลจากการรับรู้

ของนักศึกษาพยาบาล โดยผลการศึกษาที่ได้จะนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาหรือส่งเสริมจริยธรรมการสอนของอาจารย์ในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชธานี

คำถามการวิจัย

จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชธานีเป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ที่กำลังศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี จำนวน 240 คน ระยะเวลาที่ศึกษาในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2561

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาตามประกาศของ ก.พ.อ. (2551) ที่กำหนดให้อาจารย์ต้องยึดมั่นในหลักจริยธรรม ได้แก่ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และ 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และหลักจริยธรรมซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการแสดงพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลตามคุณลักษณะของวิชาชีพพยาบาล (Beauchamp & Childres, 2001 อ้างถึงในสภาการพยาบาล, 2558) ประกอบด้วย

1) การทำประโยชน์ (beneficence) หมายถึง การทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์กับบุคคลอื่น เป็นการกระทำที่บ่งบอกถึงความรัก ความเมตตา กรุณา เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น

2) การไม่ทำอันตราย (non-maleficence) หมายถึง การกระทำที่ไม่นำสิ่งเลวร้ายหรืออันตรายมาสู่บุคคลอื่นทั้งด้านร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม รวมทั้งการไม่ทำให้ผู้อื่นเสี่ยงต่ออันตราย กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการไม่ทำอันตรายผู้อื่น ประกอบด้วย ไม่ฆ่า ไม่ทำให้เจ็บปวด ไม่ทำให้ไร้ความสามารถ ไม่ทำให้ปราศจากความสุข และไม่จำกัดอิสรภาพ

3) การเคารพเอกลิทธิ (respect for autonomy) หมายถึง การมีความเป็นส่วนตัว มีสิทธิในการปกครองตนเองในการกระทำตามความปรารถนาของตน หลักการเคารพสิทธิครอบคลุมทั้งการตัดสินใจและการกระทำโดยการตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณค่าและความเชื่อของตน การตัดสินใจโดยมีข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอ การตัดสินใจโดยอิสระจากผู้บังคับ ส่วนลักษณะของการกระทำอย่างอิสระ ประกอบด้วย การกระทำด้วยความตั้งใจ การกระทำด้วยความเข้าใจ และการกระทำ โดยไม่มีอิทธิพลใดๆ มาควบคุม

4) ความยุติธรรม (Justice) หมายถึง การปฏิบัติด้วยความเสมอภาคหรือเท่าเทียมกัน ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการบริการที่เท่าเทียมกันไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา สถานภาพ

5) ความซื่อสัตย์ (fidelity) หมายถึง การรักษาสัญญา (promise keeping) และการปกปิดความลับ (maintaining confidentiality)

6) การบอกความจริง (veracity or truth telling) หมายถึง การพูดความจริง ไม่โกหก หลอกลวงผู้อื่น ทั้งคำพูดและการกระทำ

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) เพื่อศึกษาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชธานี

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 158 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 177 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 194 คน รวมทั้งหมดจำนวน 529 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีนักศึกษา คณะพยาบาลมหาวิทยาลัยราชธานี โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างในธีรฤทธิ เอกะกุล, 2543) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 223 ราย เพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของคำตอบ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เป็นจำนวน 245 ราย โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีตามโควตา และเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จากลำดับที่นักเรียนของนักศึกษาที่เป็นเลขคู่จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ และชั้นปี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งจริยธรรมการสอนของอาจารย์เป็น 6 ด้าน มีข้อความทั้งหมด 28 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการทำประโยชน์ จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการไม่กระทำอันตราย จำนวน 4 ข้อ 3) ด้านการเคารพเอกสิทธิ์ จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านความยุติธรรม จำนวน 4 ข้อ 5) ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 4 ข้อ และ 6) ด้านการบอกความจริง จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert's Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความที่ถามนั้นในระดับน้อยที่สุด
- 2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความที่ถามนั้นในระดับน้อย
- 3 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความที่ถามนั้นในระดับปานกลาง
- 4 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความที่ถามนั้นในระดับมาก
- 5 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความที่ถามนั้นในระดับมากที่สุด

การคิดคะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าคะแนนที่ได้จะอยู่ในช่วง 1-5 คะแนน การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ตามเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลต่อผู้ป่วยของสภาการพยาบาล (2558) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.50 หมายถึง จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับดี
 คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับดีมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล มีการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับจริยธรรมและเป็นอาจารย์พยาบาล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความถูกต้องทางทฤษฎี ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity index) เท่ากับ .93 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาล จำนวน 30 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความเที่ยงโดยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .92

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยมีการชี้แจงข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทราบเกี่ยวกับโครงการวิจัยโดยละเอียด ครอบคลุมด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาในหลักสูตร ข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ และมีการนำเสนอข้อมูลในภาพรวม และจะใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น และให้เวลากลุ่มตัวอย่างตัดสินใจ หลังจากนั้นจึงให้เซ็นยินยอมในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษารั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนคาบสุดท้ายของรายวิชาทฤษฎี ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ของผลการวิจัย แจ้งการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัย และขอความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยตามความสมัครใจ และให้กลุ่มตัวอย่างที่ตกลงให้ความร่วมมือเซ็นใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ โดยแจกแบบสอบถามตามลำดับที่นั่งเลขคู่ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปี
5. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยในระหว่างตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอยู่บริเวณใกล้เคียง หากกลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัยระหว่างที่ตอบแบบสอบถามสามารถสอบถามผู้วิจัยเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที
6. ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำตอบ พบว่า มีแบบสอบถามที่มีคำตอบไม่ครบ จำนวน 5 ฉบับจากจำนวนทั้งหมด 245 ฉบับ
7. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 240 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยตัวแปรเพศและชั้นปีหาค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนตัวแปรอายุ หาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์คะแนนจริยธรรมการสอนของอาจารย์โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาพิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับคะแนนตามเกณฑ์

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 98.80) มีอายุระหว่าง 19-25 ปี อายุเฉลี่ย 21.32 ($SD=1.12$) เรียนในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 30.40) ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 32.52) และชั้นปี 4 (ร้อยละ 37.10)

ส่วนที่ 2 จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล

ข้อมูลจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย การไม่ทำอันตราย ความยุติธรรม การเคารพเอกสิทธิ์ ความซื่อสัตย์ การทำประโยชน์ และการบอกความจริง

ตารางที่ 1 พิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลโดยรวมและรายด้าน (n=240)

จริยธรรมการสอน	พิสัย	$\bar{x}$	SD	ระดับ
โดยรวม	1.86–5.00	3.91	.65	ดี
รายด้าน				
การบอกความจริง	2.00–5.00	4.10	.70	ดี
การเคารพเอกลักษณ์	1.80-5.00	3.98	.76	ดี
การทำประโยชน์	1.57-5.00	3.91	.63	ดี
ความซื่อสัตย์	1.25-5.00	3.90	.78	ดี
ความยุติธรรม	1.00-5.00	3.83	.87	ดี
การไม่ทำอันตราย	1.25-5.00	3.74	.83	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ($SD=.65$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี โดยจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบอกความจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ($SD=.70$) และจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการไม่ทำอันตราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($SD=.83$)

ตารางที่ 2 พิสัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลรายข้อ (n=240)

พฤติกรรมจริยธรรมต่อผู้ป่วย	พิสัย	$\bar{x}$	SD	ระดับ
ด้านการบอกความจริง				
1) อาจารย์อ้างอิงที่มาของเนื้อหาที่สอน	1-5	4.21	.79	ดี
2) อาจารย์คอยซักเตือน ช่วยแก้ไข ไม่ละเลยหรือปิดบังเมื่อพบเห็นนักศึกษากระทำผิด	1-5	4.20	.79	ดี
3) อาจารย์พูดหรือให้ข้อมูลนักศึกษาในสิ่งที่เป็นความจริง	1-5	4.12	.88	ดี
4) อาจารย์กล้าหาญที่จะยอมรับหรือบอกความจริงเกี่ยวกับความผิดพลาดของอาจารย์เอง	1-5	3.90	.92	ดี
ด้านการเคารพเอกลักษณ์				
1) อาจารย์ให้ความสำคัญและตอบสนองต่อคำถาม เมื่อนักศึกษามีข้อสงสัย หรือต้องการซักถาม	1-5	4.10	.89	ดี
2) อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1-5	4.02	.91	ดี

พฤติกรรมจริยธรรมต่อผู้ป่วย	พิสัย	$\bar{x}$	SD	ระดับ
3) อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา แม้จะต่าง จากความคิดเห็นของอาจารย์	1-5	4.01	.92	ดี
4) อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการตัดสินใจ ยอมรับและเคารพต่อการตัดสินใจของนักศึกษาโดยไม่ ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	1-5	3.93	.88	ดี
5) อาจารย์เข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของ นักศึกษาแต่ละคน	1-5	3.84	.95	ดี
ด้านการทำประโยชน์				
1) อาจารย์ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้วยท่าทีที่เต็มใจ ไม่ ปิดบัง	1-5	4.18	.92	ดี
2) อาจารย์แสดงความภาคภูมิใจต่อวิชาชีพ	2-5	4.02	.79	ดี
3) อาจารย์ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาใน การปฏิบัติงานและการใช้ชีวิต	1-5	4.01	.89	ดี
4) อาจารย์กล่าวยกย่อง ชมเชยเมื่อนักศึกษาทำความดี	2-5	3.90	.79	ดี
5) อาจารย์รับฟังปัญหาด้วยความสนใจ เอาใจใส่ ปลอบโยนและให้กำลังใจแก่นักศึกษา เมื่อประสบปัญหา ในการเรียนหรือชีวิตส่วนตัว	1-5	3.88	.81	ดี
6) อาจารย์แสวงหาวิธีการสอนใหม่ๆ รวมทั้งใช้สื่อการ สอนที่น่าสนใจ	1-5	3.74	.92	ดี
7) อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ยืดหยุ่นตามความต้องการของนักศึกษา	1-5	3.66	.82	ดี
ด้านความซื่อสัตย์				
1) อาจารย์จัดกิจกรรมการสอน การมอบหมายงาน และ ประเมินผลตามที่แจ้งไว้เมื่อปฐมนิเทศรายวิชา หากมี การปรับเปลี่ยนต้องมีเหตุผลที่เพียงพอ	1-5	3.99	.86	ดี
2) อาจารย์ให้คำปรึกษาพูดคุยกับนักศึกษาในเรื่องที่เป็น ความลับในที่ที่เป็นส่วนตัว	1-5	3.92	.96	ดี
3) อาจารย์ปฏิบัติตามคำสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้กับ นักศึกษา	1-5	3.86	.86	ดี
4) อาจารย์เก็บรักษาข้อมูลของนักศึกษา ระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการรั่วไหลของข้อมูลที่เป็นความลับของ นักศึกษา ทั้งทางวาจา เอกสารและคอมพิวเตอร์	1-5	3.85	1.00	ดี

พฤติกรรมจริยธรรมต่อผู้ป่วย	พิสัย	$\bar{x}$	SD	ระดับ
<i>ด้านความยุติธรรม</i>				
1) อาจารย์ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดด้วยความ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้เมื่อมีข้อสงสัย	1-5	3.97	.90	ดี
2) อาจารย์ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา และให้ระดับขั้นคะแนนอย่างยุติธรรม	1-5	3.84	1.02	ดี
3) อาจารย์ไม่ใช้อคติหรือความรู้สึกส่วนตัวตัดสินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	1-5	3.81	1.06	ดี
4) อาจารย์ให้การดูแลและสอนนักศึกษาอย่างเท่าเทียมเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่แบ่งแยก	1-5	3.71	1.04	ดี
<i>ด้านการไม่ทำอันตราย</i>				
1) อาจารย์ไม่ลงโทษนักศึกษาด้วยการทำอันตรายต่อร่างกายนักศึกษา	1-5	4.02	.99	ดี
2) อาจารย์ไม่วิพากษ์ วิจารณ์ความเชื่อของผู้คนที่ต่างจากตน ว่าเป็นสิ่งที่ม่งาย หรือไร้เหตุผล	1-5	3.73	.96	ดี
3) อาจารย์ไม่ใช้คำพูดที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี	1-5	3.60	1.03	ดี
4) อาจารย์ไม่แสดงกิริยาท่าทางที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี	1-5	3.59	1.02	ดี

จากตารางที่ 2 ผลวิจัยพบว่า จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ อาจารย์อ้างอิงที่มาของเนื้อหาที่สอน ($\bar{x}=4.21$, $SD=.79$) อาจารย์คอยตักเตือน ช่วยแก้ไข ไม่ละเลยหรือปิดบัง เมื่อพบเห็นนักศึกษากระทำผิด ($\bar{x}=4.20$, $SD=.79$) และ อาจารย์ถ่ายทอดวิชาความรู้ด้วยท่าทีที่เต็มใจ ไม่ปิดบัง ($\bar{x}=4.18$, $SD=.92$) และจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ อาจารย์ไม่แสดงกิริยาท่าทางที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี ($\bar{x}=3.59$, $SD=1.02$) อาจารย์ไม่ใช้คำพูดที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี ($\bar{x}=3.60$, $SD=1.03$) และอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ยึดหยุ่นตามความต้องการของนักศึกษา ($\bar{x}=3.66$, $SD=.82$)

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า จริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x}=3.91$) ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์พยาบาล ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จะต้องประกอบวิชาชีพด้วยเจตนาดี ไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติแห่งวิชาชีพตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการรักษจริยธรรมแห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2550 ตามหมวด 1 บททั่วไป ข้อที่ 6 และวิชาชีพการพยาบาลต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งเป็นการสร้างมาตรฐานพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่ประกาศไว้กับสังคม ซึ่งจรรยาบรรณกำหนดทั้งสิ่งที่ควรปฏิบัติและสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ และจรรยาบรรณเป็นข้อผูกพันสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ จึงมีการกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดจรรยาบรรณ โดยมีโทษสูงสุดคือ การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะยังผลให้ผู้ได้รับการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพไม่สามารถทำงานในวิชาชีพนั้นได้อีกต่อไป (สภาการพยาบาล, 2551) นอกจากนี้ อาจเนื่องจากบริบทของสังคมไทยเป็นสังคมชาวพุทธ ซึ่งมีหลักจริยธรรมไทย ได้แก่ ความเมตตากรุณา ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม การไม่ฆ่า ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และการไม่โกหก ซึ่งค่านิยมทางสังคมและศาสนามีส่วนสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมจริยธรรม เพราะเป็นสิ่งที่หล่อหลอมและกล่อมเกลาทุกคนให้เชื่อถือและยึดเหนี่ยว (อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรมและสมใจ ศิระกมล, 2558)

2. ผลการวิจัยพบว่า จริยธรรมการสอนของอาจารย์ด้านการบอกความจริงเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}=4.10$) ซึ่งการบอกความจริงหมายถึง การพูดความจริง ไม่โกหกหลอกลวงผู้อื่น ทั้งคำพูดและการกระทำ การพูดหรือการบอกความจริง เป็นหลักจริยธรรมที่เป็นพื้นฐานของสัมพันธภาพระหว่างมนุษย์ เพราะมนุษย์ทุกคนคาดหวังที่จะได้รับความจริง ไม่ถูกหลอกลวงหรือโกหก อาจารย์จะต้องพูดหรือให้ข้อมูลนักศึกษาในสิ่งที่เป็นความจริงเท่านั้น เพราะการโกหกหลอกลวงจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือ ไว้วางใจในอาจารย์ แม้ว่าบางครั้งเป็นการบอกความจริงเกี่ยวกับความผิดพลาดของอาจารย์เอง อาจารย์จะต้องมีความกล้าหาญทางจริยธรรม (Moral courage) ในการบอกความจริงแก่นักศึกษาถึงความผิดพลาดของอาจารย์และแก้ไขให้ถูกต้อง และเมื่อพบว่านักศึกษา ทำสิ่งใดผิดพลาด บกพร่อง อาจารย์จะต้องสะท้อนให้นักศึกษาได้รับทราบถึงสิ่งที่ผิดพลาด บกพร่องอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา หากจะต้องลงโทษก็ต้องกระทำด้วยความเมตตาสมเหตุสมผล เพื่อสร้างความตระหนักให้กับนักศึกษาที่จะไม่กระทำผิดซ้ำ การกระทำดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความชื่นชม ศรัทธาต่ออาจารย์ และเป็นวิธีการบ่มเพาะจริยธรรมให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี (อริยญา เชาวลิต, 2559) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า จริยธรรมการสอนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์มีการอ้างอิงที่มาของเนื้อหาที่สอน ($\bar{x}=4.21$) แสดงให้เห็นว่า อาจารย์พยาบาลคำนึงถึงจริยธรรมในการอ้างอิงแหล่งที่มาของเนื้อหา โดยไม่นำผลงานของผู้อื่นมาลอกเลียนแบบหรือเอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยไม่อ้างอิงอย่าง

ถูกต้อง หรือเรียกว่า Plagiarism ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการบิดเบ่งความจริง หรือโกหก หลอกลวงผู้อื่นให้เข้าใจผิด (อรัญญา เชาวลิต, 2559)

3. ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยจริยธรรมการสอนของอาจารย์ด้านการไม่ทำอันตราย นักศึกษาแม้อยู่ในระดับมากแต่เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.74$) ทั้งนี้เนื่องจาก การฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลต้องอยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์พยาบาลตามกฎหมายการควบคุมการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การปฏิบัติการพยาบาลจึงต้องได้รับการนิเทศและตรวจสอบความถูกต้องเพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัยและไม่เกิดอันตราย หากผู้ป่วยได้รับอันตรายในขณะที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ถือเป็นความบกพร่องในหน้าที่ และเป็นความผิดทางกฎหมายได้ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งอาจได้รับโทษรุนแรงถึงขั้นเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และโทษทางอาญาได้ (แสงทอง ชีระทองคำและไสว นรสาร, 2556) ดังนั้น นักศึกษาจะให้การพยาบาลที่ผิดพลาดไม่ได้เพราะความผิดพลาดย่อมส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับอันตราย อาจารย์พยาบาล จึงต้องคอยดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดระมัดระวังไม่ให้เกิดความผิดพลาด และให้ความสำคัญกับการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย มากกว่านักศึกษาพยาบาล และผลการวิจัยพบว่าจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อาจารย์ไม่แสดงกิริยาท่าทางที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี ($\bar{x} = 3.59$) อาจารย์ไม่ใช้คำพูดที่ทำร้ายจิตใจนักศึกษา ทำให้รู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี ($\bar{x} = 3.60$) ทั้งนี้เนื่องจาก สังคมไทยยังให้ความสำคัญเคารพครูบาอาจารย์เสมือน พ่อ แม่ คนที่สอง และมีความเชื่อในสุภาษิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ด้วยคาดหวังว่าการลงโทษด้วยการตีจะทำให้ลูกเป็นคนดี คนเก่งในอนาคต แต่อย่างไรก็ตาม อาจารย์พยาบาลยังต้องยึดหลักจริยธรรมในหลักการไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษาตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา (2551) และไม่ทำอันตราย คือการกระทำที่ไม่นำสิ่งเลวร้ายหรืออันตรายมาสู่บุคคลอื่น ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม รวมทั้งการ ไม่ทำให้ผู้อื่นเสี่ยงอันตราย ซึ่งการทำร้ายร่างกายหรือจิตใจนักศึกษาไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตามจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา (อรัญญา เชาวลิต, 2559)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. อาจารย์พยาบาล ควรเพิ่มการตระหนักถึงจริยธรรมด้านการไม่ทำอันตรายนักศึกษาระมัดระวังการแสดงกิริยาท่าทางและคำพูดที่ทำร้ายจิตใจ ที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลรู้สึกอับอายหรือด้อยศักดิ์ศรี หากต้องลงโทษนักศึกษาควรเลือกใช้วิธีที่เหมาะสม เช่น กล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือการมอบหมายงานให้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่ม เป็นต้น

2. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ควรส่งเสริมพัฒนาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลในรูปแบบต่างๆ เช่น การกำหนดให้มีเนื้อหาด้านจริยธรรมในการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ การเยี่ยมตรวจทางจริยธรรม การประชุมปรึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมในการสอน ส่งเสริมและยกย่องผู้ที่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างทางจริยธรรม เช่น การมอบรางวัลเกียรติบัตร โล่ประกาศเกียรติคุณ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์พยาบาลต้นแบบด้านจริยธรรมทางสื่อต่าง ๆ รวมทั้งควรประกาศจริยธรรมหลักของคณะพยาบาลศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อให้อาจารย์พยาบาลใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนและจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน

3. ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาล

4. ควรศึกษาจริยธรรมการสอนของอาจารย์พยาบาลจากการรับรู้ของตนเอง หรือการรับรู้ของผู้บริหาร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาชี้แนะให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาพยาบาลทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชธานี ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ประกาศ ก.พ.อ.เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา. สืบค้นจาก <http://regu.tu.ac.th/DataSource/A222.PDF>
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุ่งนภา ตั้งจิตเรณูกุล, วิชุดา กิจธรรม, สุรีพร อนุศาสนนันท์, พิกุล เอกวางกูร และจันทร์เพ็ญ ตั้งจิตเรณูกุล. (2560). การศึกษาแนวทางการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาไทย. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 23(1). 147-167. สืบค้นจาก <https://tci-thaijo.org/index.php/BSRI/article/view/76214>
- สภาการพยาบาล. (2550). ข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการรักษากฎจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2550. สืบค้นจาก http://www.lpnh.go.th/nurse/upload_pdf/myfile/2550_rule_ethics_nurse.pdf
- สภาการพยาบาล. (2551). *แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฑาทอง.

- สภาการพยาบาล. (2553). *สมรรถนะผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศิริยอดการพิมพ์.
- สภาการพยาบาล. (2558). *คู่มือส่งเสริมจริยธรรมสำหรับองค์กรพยาบาล: กลไกและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฑาทอง.
- แสงทอง อีระทองคำ และไสว นรสาร. (2556). *กฎหมายสำหรับพยาบาล* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: Offset Plus
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2561). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560. สืบค้นจาก www.mua.go.th/users/tqf-hed/.../ประกาศ-ศธ-NQF-2560-พยาบาลศาสตร์-ป-ตรี.PDF
- อรัญญา เชาวลิต และทัศนีย์ นະແສ. (2559). การจัดการศึกษาจริยศาสตร์ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*, 36(ฉบับพิเศษ). 183-195. สืบค้นจาก <http://www.tcithaijo.org/index.php/nur-psu/article/view/>
- อรัญญา เชาวลิต และทัศนีย์ นະແສ. (2559). จริยธรรมการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*, 36(3). 261-270. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/nur-psu/article/pdf>
- อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม และสมใจ ศิระกมล. (2558). *พฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ*. เชียงใหม่: สยามพิมพ์นานาชาติ.